

14 stycznia 1929 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

A01f 12/40

Nr 9543.

Adalbert Schmidt
(Osterode, Niemcy).

Kl. 45e 32.

45e 7/40.

A01f 12/40

Sieczkarnia z walcami zasilającymi, dającymi się wyjmować.

Zgłoszono 9 marca 1927 r.

Udzielono 17 października 1928 r.

Pierwszeństwo: 15 lipca 1926 r. (Niemcy).

Znane sieczkarnie bębnowe i tarczowe posiadają tę wadę, że nie można z nich wyjąć lub włożyć ani górnego, ani dolnego zespołu zasilających walców, czyli walców z umocowanymi na nich walcami i kołami zębatymi, bez odkręcania śrub lub odejmowania innych części osłony maszyny.

Celem niniejszego wynalazku jest umożliwienie wyjmowania i wkładania górnego lub dolnego zespołu walców zasilających bez konieczności luzowania jakiegokolwiek części łączących. Wynalazek polega na zastosowaniu zespołu dźwigniowego, składającego się z dźwigni, obciążającej górny walec i rygla, ograniczającego jego skok, przyczem cały zespół jest wykonany tak, że dźwignię obciążającą i

rygiel można rozłączyć bez luzowania jakiegokolwiek części łączącej. Konstrukcyjne rozwiązanie tego pomysłu może być rozmaite; niniejszy opis podaje kilka przykładów wykonania wynalazku.

Umożliwienie wyjmowania zasilających walców ułatwia znacznie usuwanie przeszkód w ruchu, spowodowanych zatkanie się kanału, doprowadzającego słomę, i wymagających usunięcia spiętrzeń przerabianej słomy. Równie łatwe jest oczyszczanie maszyny w razie przerabiania wilgotnej słomy, ponieważ walce, wyjęte z maszyny, są dostępne ze wszystkich stron. Składanie maszyny i wymiana zużytych części są również łatwe i wygodne.

Na rysunku literą *a* oznaczono podstawę sieczkarni, a literą *b* — łożysko gór-

ných walców, w którym osadzony jest wał wraz z walcem zasilającym i kołem zębatem.

Na fig. 1—5 litera *t* oznacza bęben nożowy. Na fig. 6 litera *u* oznacza tarczowe koło sieczkarni.

W przykładzie wykonania, przedstawionym na fig. 1, górne łożysko *b* jest obciążone zapomocą dźwigni *v*, zespolonej z osłoną tębna nożowego. Dźwignia obciążająca *v* opiera się na górnym łożysku *b* zapomocą ostrza *e*, przyczem miejsce podparcia jest umieszczone poza osłoną sieczkarni; w razie umieszczenia podparcia *e* w osłonie, dźwigni *v* nie możnaby było swobodnie podnosić. Samoczynne podniesienie się dźwigni nie może nastąpić, ponieważ przeciwdziała temu jej własny ciężar. Do osadzania górnego łożyska *b* służą boczne występy podstawy *a* sieczkarni. W razie wykonania sieczkarni według fig. 1, przy którym boczne występy osłony *a* są zbyt małe, a kształt występu *f* jest taki, iż uniemożliwia podnoszenie dźwigni obciążającej, do umocowania dźwigni obciążającej służy rygiel *c*, którego zadaniem jest ograniczenie skoku górnego walca, wykonany (fig. 1) w postaci dźwigni wahadłowej, umocowanej obracalnie w *g* przy podstawie sieczkarni. Górny koniec tej dźwigni jest połączony przegubowo w *d* z dźwignią obciążającą *v*. Drażek *d* przesunięty jest przez dźwignię *v* i łączy się z drugiej strony dźwigni obciążającej z drugą, symetryczną dźwignią *c*. Przy podnoszeniu się do góry łożyska górnego walca, drażek *d* ogranicza jego skok. Do zamocowania dźwigni *c* może służyć otwór *g* albo też wyżłobienie podstawy *h*. Po usunięciu ciężaru, zawieszonego na dźwigni *v*, dźwignia *c* mogłaby opaść nadół; zapobiega temu wtyczka *k*, przymocowana do dźwigni *c* i opierająca się na odpowiednio ukształtowanej listwie lub w wyżłobieniu podstawy sieczkarni.

Przy wyjmowaniu górnego i dolnego

walców zasilających należy usunąć obciążenie walca, to znaczy podnieść dźwignię obciążającą *v* i odchylić w bok rygiel *c*, przyczem drażek *d* odsuwa się i walce dają się z łatwością wyjąć z podstawy sieczkarni.

Na fig. 2 przedstawiono zastosowanie wynalazku do sieczkarni czterowalcowej; *v* oznacza dźwignię obciążającą, *g* — rygiel, zaopatrzony u góry w występy *s*, które ograniczają skok łożyska górnego walca *b* za pośrednictwem poprzecznicy *r*. Walce wyjmują się w sposób, opisany powyżej.

Na fig. 3 przedstawiono nieco odmienny przykład wykonania wynalazku. Podstawa sieczkarni posiada występy *A* i *B*, przyczem występ *A* służy do ryglowania łożyska walca górnego, a występ *B* jest cofnięty wtył tak, że umożliwione zostaje przechylenie łożyska górnego walca podczas jego wyjmowania z podstawy. Aby łożysko to nie mogło wychylić się samoczynnie z prowadnic, występ łożyska *e* mieści się w wyżłobieniu dźwigni obciążającej, podnoszeniu się której zapobiega krzywizna powierzchni *f*, lub też łożysko łączy się zapomocą wahadłowej dźwigni *B* z dźwignią obciążającą. Otwór *l* w dźwigni *f* jest podłużny, wobec czego ruchome części nie mogą się zacinać.

W wykonaniu według fig. 4 wyskok ryglujący *C*, względnie *D* daje się odsuwać tak, że po podniesieniu dźwigni obciążającej *v* można usunąć wyskok *C*, względnie *D*, i wyjąć łożysko górnego walca.

W wykonaniu według fig. 5 rygiel *w* zaopatrzony jest w sprężynę i zastępuje jednocześnie dźwignię obciążającą. Do ograniczenia skoku łożyska górnego walca służą czopy *y*, przesuwające się w wycięciach osłony sprężyny rygla *w*. W celu usunięcia obciążenia odchyła się ręczną dźwignią *z*, poczem walce można wyjąć.

Na fig. 6 przedstawiono zastosowanie

wynalazku do sieczkarni tarczowej. Dźwignia obciążająca *n* opiera się w tym przypadku na łożysku górnego walca *b*.

Sposoby zastosowania niniejszego wynalazku mogą być rozmaite, przedstawione na rysunku odmiany są tylko przykładami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sieczkarnia, której górny walec może być opuszczany lub podnoszony, znamienna tem, że obydwie walce sieczkarni dają się wyjmować z osłony sieczkarni bez konieczności odkręcania śrub lub luzowania innych części łączących, przy czem dźwignia obciążająca łożysko górnego walca i rygiel, ograniczający jego skok, są sprzężone tak, iż po usunięciu obciążenia usuwa się również rygiel, co umożliwia swobodne wyjęcie walców.

2. Sieczkarnia według zastrz. 1, zna-

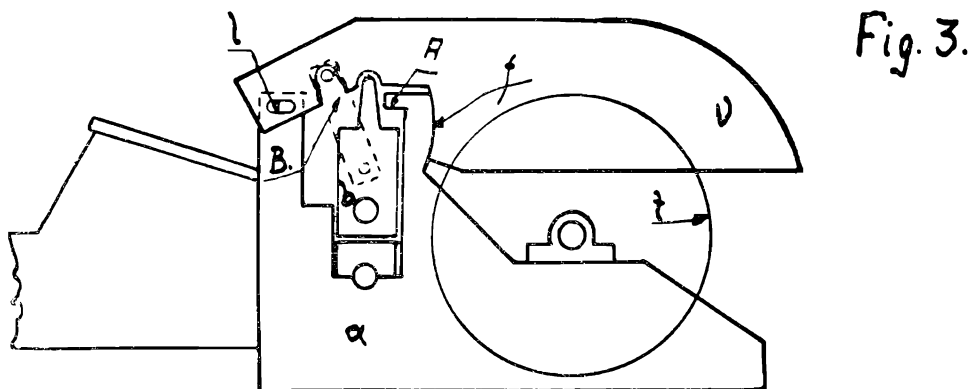
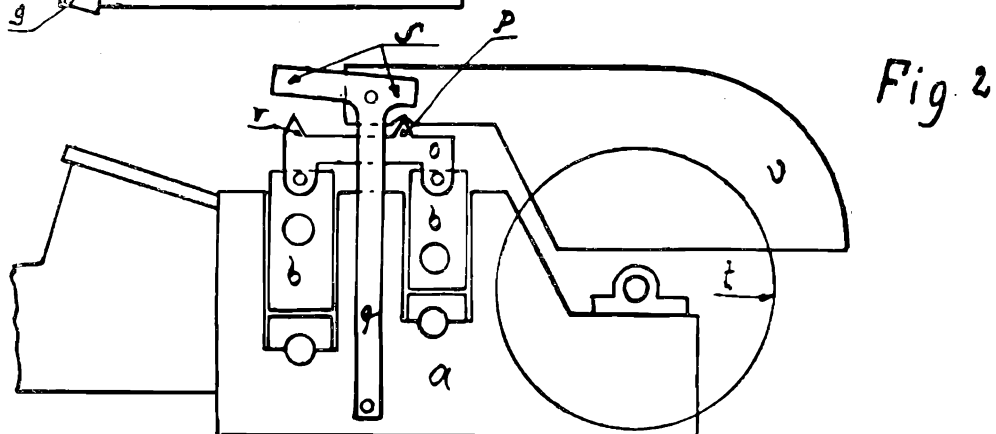
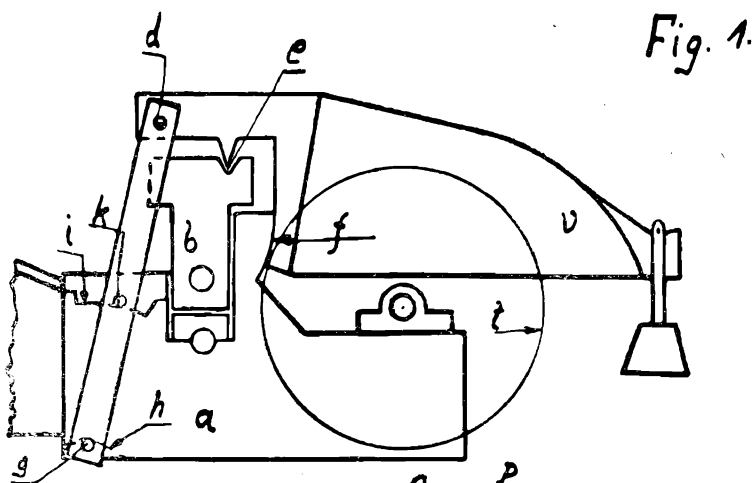
mienna tem, że oparcie dźwigni obciążającej na łożysku górnego walca jest wykonane tak, iż dźwignię obciążającą można swobodnie podnosić.

3. Sieczkarnia według zastrz. 1, znamienna tem, że pomiędzy dźwignię obciążającą i podstawę maszyny, lub łożysko górnego walca, jest włączona dźwignia wahadłowa.

4. Sieczkarnia według zastrz. 1, znamienna tem, że do ograniczenia skoku górnego walca służy dźwignia, nastawiana zapomocą sprężyny lub też nieruchomy, lub dający się nastawiać, występ podstawy maszyny.

5. Sieczkarnia według zastrz. 1, znamienna tem, że dźwignia obciążająca zespolona jest z osłoną bębna sieczkarni.

Adalbert Schmidt.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy

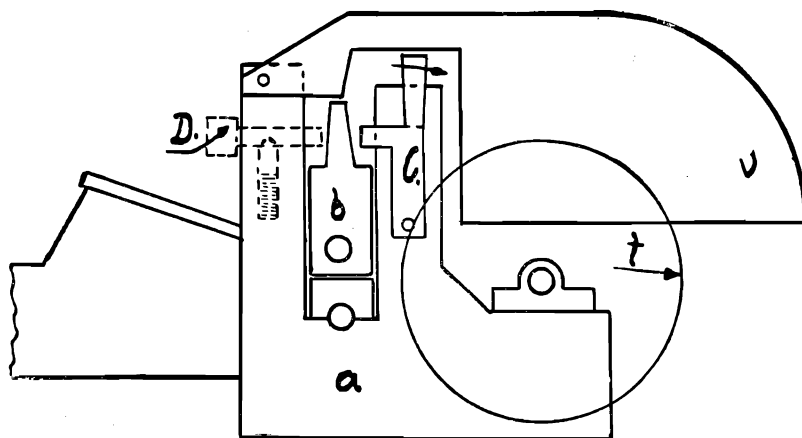

Fig. 4

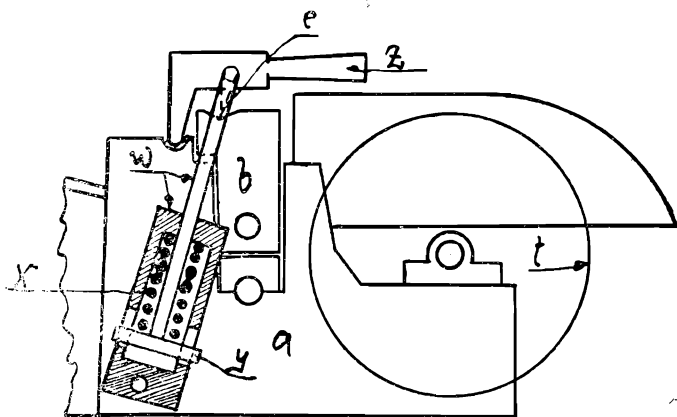

Fig. 5

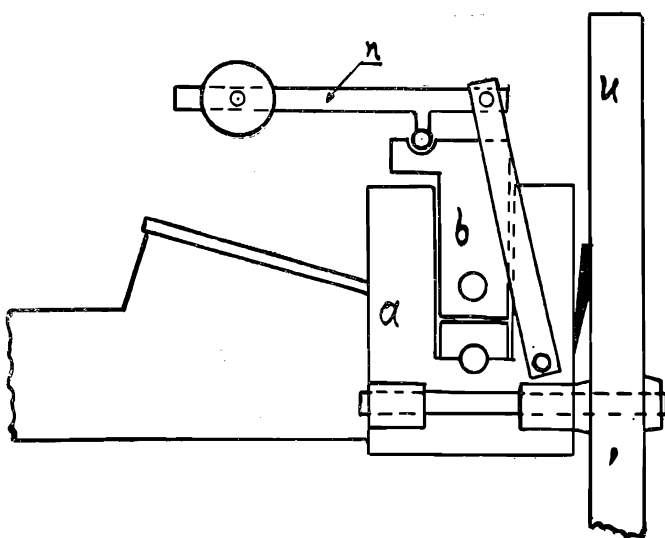

Fig. 6